

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Vinternat

Citation: Larsen, Thøger: "Vinternat", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid58826.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

Vinternat

Den høje, bitre Vinternat
sig hvælver med sin Kulde
som en uhyre Paddehat
over de tykke Mulde.

Med stivnet Skin paa Vægterpost,
med Lys, den kun maa laane,
hænger deroppe i Himlens Frost
den haarde, døde Maane.

41

Og knortet Jord, hvis Kulde gik
dybt ned om Frø og Kerner,
møder saa mangt et pigget Blik
fra Rummets onde Stjerner.

En lang og langsom Nattevind
langs Vejens Ledningstraade
synger igennem Landet ind
en ny og navnløs Vaade.

Smaahuse hælder sig mod Skrænt,
forknyt, i kuldskeer Krykken.
Gaardene ligger indadvendt
og vender Verden Ryggen.

De slukte Ruder, Egnen rundt,
er tykt med Is bestrøgne,
stirrer saa vist mod Horisont
som stakkels stærgraå Øjne.

Forhærdet Skin og Skygger staar,
en stærknet Vemods-Dvale.
Jeg er vel ej en død, der gaar
i Underverdnens Dale?

Hej ... Jordens Runding drog et Suk,
der sprængte Søens Panser
med Lyd som et hastigt Gennemhug
bag Bakkers Ekko-Skanser.

Et Latterskred i Søvnne lød
fra Dybets Trolde-Alkover ...
Ligger i Muld og mørke Skød
et Sejersskrig og sover?

1905